

[Justitsministeren.]

vendelser fra Kvindeorganisationerne, og som ogsaa rent personligt interesserer mig; og for saa vidt de paatænkte Udvidelser af Politiet finder Sted, vil der ogsaa være en vis Mulighed for, at der vil kunne ansættes nogle flere Kvinder inden for Politiet. Men jeg maa i Overensstemmelse med det af Rigspolitichefen anførte fremhæve, at Kvindernes Opgave inden for et Politi er af ret begrænset Karakter, og at en Udvidelse af deres Antal kun bør finde Sted i det Omfang, det maatte nødvendigvis til Varetagelsen af de særlige Opgaver, som jeg før gjorde Rede for, idet det hverken vil være rimeligt eller forsvarligt, om Justitsministeriet ligefrem vilde forsøge at paatvinge den sagkyndige Politiledelse kvindelig Arbejdskraft i større Omfang, end man kan overbevise den om Rigtigheden deraf. Men jeg skal i saa Henseende gøre, hvad jeg formaar.

Det ærede Medlem Hr. Viggo Nielsen spurgte mig, om jeg ikke fandt det rigtigt at gaa bort fra den nuværende Form for motorsagkyndiges Ansættelse og Lønning og i Stedet ansætte dem som almindelige Statstjenestemænd.

Forholdet er i Øjeblikket det, at de motorsagkyndige i Medfør af Motorlovens § 44 beskikkes af Justitsministeriet og vederlægges for deres Arbejde med en nærmere fastsat Andel af de Gebyrer, der i Henhold til Motorlovgivningen erlægges for de Køreprøver og Eftersyn, som de motorsagkyndige foretager. Denne Andel er fastsat saaledes, at den sagkyndige fuldt ud oppebærer de første 5 000 Kr., Halvdelen af de næste 5 000 Kr. og $\frac{1}{3}$ af Resten. For saa vidt den sagkyndige tillige er Tjenestemand, oppebærer han kun de første 3 000 Kr. fuldt ud, Halvdelen af de næste 3 000 Kr. og $\frac{1}{3}$ af Resten, dog at Indtægten af Gebyrerne aldrig maa overstige 6 000 Kr.; i øvrigt er der kun ret faa Kredse tilbage, hvor den sagkyndige tillige er Tjenestemand.

Det Vederlag, der herefter er udbetalt til de motorsagkyndige, har for Finansaaret 1937—38 uden for København varieret fra ca. 5 000 Kr. til ca. 11 000 Kr.; i en enkelt Kreds har Vederlaget kun været godt 4 100 Kr., og i to meget store Kredse har det andraget henholdsvis 12 500 Kr. og 14 700 Kr. I København har Vederlaget sidste Aar for Flertallet af de motorsagkyndige ligget paa ca. 16 500 Kr., men det maa herved erindres, at de københavnske motorsagkyndige tillige er sagkyndige for Frederiksberg og Københavns Nordre og Søndre Birker.

Saa længe Forholdet er det, at de motorsagkyndiges Arbejde i en lang Række Kredse ikke beslaglægger den paagældendes fulde Arbejdskraft, er en Ordning som den nugældende, hvorefter den sagkyndige aflønnes i Forhold til det af ham udførte Arbejde, formentlig at foretrække, og det kan for de allerfleste Kredses Vedkommende ikke siges, at det Vederlag, der i Øjeblikket oppebæres, er for stort, naar man henser til, at der ikke under nogen Form er tilsikret de sagkyndige Pension. Hvis man skønner, at der enkelte Steder kunde være Trang til Ændring, kan Forholdet eventuelt reguleres ved Delinger af det paagældende Omraade eller muligvis ved Beskikkelse af yderligere en eller flere sagkyndige for Omraadet, hvis der er Trang dertil.

I øvrigt kan jeg ikke se, at der i sig selv er noget uheldigt i, at der er nogen Forskel paa det Vederlag, der udbetales de motorsagkyndige, naar Forskellen svarer til en Forskel i det dem paahvilende Arbejde. Denne Forskel medfører i øvrigt, at de motorsagkyndige, der er beskikkede i de mindre Kredse, efterhaanden som de vinder Erfaring, søger over til de bedre aflagte Stillingen. En saadan Forflyttelse eller, om man vil, et saadant Avancement er ogsaa sket i flere Tilfælde i de senere Aar ved Ledighed i de store Kredse, hvor en velkvalificeret motorsagkyndig fra en mindre Kreds har været blandt Ansøgerne. Det er saaledes sket i Hillerød for nylig.

Jeg mener saaledes ikke, at der lige i Øjeblikket er Grund til at tage Spørgsmaalet om Ansættelse af de motorsagkyndige som Tjenestemænd op til Overvejelse, men i øvrigt vil der jo blive Lejlighed til at underkaste Spørgsmaalet en nærmere Drøftelse, naar Forslaget til en Revision af Færdsels- og Motorloven til sin Tid fremsættes for Rigsdagen.

Det ærede Medlem Hr. Hartel blandede til min store og udelte Forundring Justitsministeren ind i sine Bemærkninger om Statsradiofonien's Transmissioner, som jeg ikke har det allerjævneste at gøre med, lige saa lidt som jeg har det alleringeste Kendskab til den Censur, der i visse Tilfælde siges at blive øvet. Jeg kan derfor forsikre det ærede Medlem om, at det absolut ikke er med Hensyn til Statsradiofonien, at jeg i et Særtryk af Gads danske Magasin — som han udnævner til en Pjece — om Ytringsfriheden beklager denne sidste ringe Udbredelse i den efterhaanden mere og mere syndige Verden. Som det udtrykkeligt fremgaar af den saakaldte Pjece — som det ærede Medlem altsaa ikke har